

Can Rigol

Begues

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Disseminat a la Costeta
Emplaçament A 300 m al sud de la Costeta
Alçada: 385

Coordenades:

Latitud: 41.32812
Longitud: 1.91177
UTM Est (X): 408933
UTM Nord (Y): 4575754

Classificació

Número de fitxa 08020 - 32
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVI
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: L'edifici ha patit algunes reformes a l'interior que han modificat alguns dels espais arquitectònics originals, a causa de la restauració.
Protecció Legal
Observacions protecció: Text refós de la normativa urbanística del PGOU (desembre de 2007)
Accés Fàcil
Ús actual: Lúdic
Titularitat Privada
Titular: Ref. cadastral: 08020A01009000
Autoria de la fitxa Xavier Esteve
Data de registre de la fitxa: dj., 07/05/2009 - 02:00

Descripció

Masia de planta quadrada amb planta baixa i pis, i teulada de teula àrab a doble vessant, amb algunes edificacions annexes. La façana principal presenta una distribució senzilla de les obertures: a la planta baixa, un ample portal d'entrada al centre, d'arc escarser adovellat, i amb els muntants fets de blocs rectangulars de pedra, al costat esquerre del qual s'estén un pedrís de basament de ciment i rajoles d'argila cuita a la superfície, que arriba a la cantonada de la casa. Sobre aquest pedrís, a la paret, s'obre una finestra quadrada, senzilla. A la dreta del portal d'entrada hi ha una altra porta, més estreta, d'arc rebaixat, sense marc ni decoració de cap tipus. A nivell del primer pis, la façana està centrada per una porta amb balcó i barana de ferro forjat, molt senzilla, situada simètricament sobre la porta d'entrada. A l'esquerra d'aquesta obertura hi ha una altra finestra, situada també simètricament sobre la finestra situada a la banda esquerra de la façana del pis inferior. Aquesta presenta arc rebaixat i ampit. Entre aquesta finestra i la porta del balcó hi ha un dels dos rellotges de sol de Can Rigol (veure fitxa 393). A la dreta de la mateixa porta trobem una altra finestra de les mateixes característiques que la del cantó oposat.

La superfície de la façana és llisa, i presenta un arrebossat de color blanc. La façana posterior de l'edifici és encara més senzilla que la principal, presentant únicament tres finestres a l'alçada de la planta baixa, les dues més grans a nivell de terra, i una sola finestra quadrada a nivell del primer pis. A la dreta de la façana hi ha una porta d'entrada a l'immoble, a la qual s'hi accedeix pujant una escala de quatre esglaons. A la façana sud-oest s'observa la presència d'un segon rellotge de sol (veure fitxa 394). A l'interior de l'edifici destaquen els embigats de fusta del sostre, originals, i molt especialment un cup de boca quadrada que hi ha a l'entrada de la casa, al costat del qual es conserva una antiga premsa de raïm, de cargol. També a la planta baixa es conserva algun paviment original de rajoles d'argila cuita amb decoracions incises, que tenien la funció d'impedir la relliscada del bestiar. Les estances de la casa han estat reformades modernament i reconvertides en dormitoris amb lliteres, per tal de desenvolupar la tasca de casa de colònies, funció actual de Can Rigol. A ponent, aquest edifici principal té adossat un altre edifici, un antic corral de planta rectangular amb teulada a un sol vessant. Destaca en aquest edifici annex la porta d'entrada, d'arc escarser, emmarcada amb maó.

A uns 20 metres davant de la façana de la casa es conserva un pou de planta circular amb safareig.

Observacions:

Actualment Can Rigol és una casa de colònies i granja-escola.

Història

Antigament aquest mas rebia el nom de Mas Bort, i abans Mas Bruguer. Era propietat de Pere Petit, qui el deixà en herència a la seva neboda Eulària, la qual, el febrer de 1592 es casà amb el francès Bertomeu Rigual, antropònim que anys més tard donà lloc al nom de Can Rigol. A la documentació apareix Mas Rigual l'any 1610 i 1756. El Capbreu de 1819, Vicens freixas, ciutadà honrat de Barcelona, confessa la casa d'en Rigual. També s'esmenta Mas Rigal com alou del Monestir de Sant Cugat.

Bibliografia

PARELLADA, Xavier (2009): "Història dels Masos de Begues". Inèdit

BONDIA I DOMPER, M. ROSA; SOLANS I RODA, CONCEPCIÓ (1994): "Terra i homes a Begues (Poble mil·lenari)", p. 51.

